

SAHTE FATURA KULLANDIĞI İDDİA EDİLEN ŞİRKETİN DURUMUNUN SOMUT TESPİTİ GEREKİR

Danıştay 4. Dairesi 21.3.2001 gün, 2000/4 E. 2001/992 K. Sayılı kararıyla sahte fatura kullandığı iddia edilen şirketin sahte faturaları gider göstermek amacıyla alıp almadığının somut olarak tespit edilmesi gerektiğini belirtmiş ve şüpheli alacak konusu firmaların iflas etmesi durumunda iflas eden firmaların iflas masasına başvurmamış olmasının şüpheli alacak karşılığının ayrılmasına engel olmayacağına hükmetmiştir.

Vergi Mahkemesi “... Davacı şirketin yurt dışında bulunan iki firmadan olan alacaklarının tahsili için gerekli girişimlerde bulunmadan karşılık ayırdığı, şüpheli alacak karşılığının 1994 yılı dönem başı bilançosunda gösterilmediği, şirketin alacağıın bulunduğu firmalardan birinin 1991 yılında iflas etmesine karşılık 1993 yılında şüpheli alacak olarak yazıldığı, bu itibarla şüpheli alacak karşılığı yazılan miktarın matraha alınmasının yasal bulunduğu, düzenlendiği halde kayıtlara intikal ettirilmeyen faturalarla ilgili matrah farkına davacı şirketin bir itirazının bulunmadığı, ... hakkında düzenlenen raporlar ve dosyadaki bilgiler doğrultusunda bu şahsın davacı şirkete düzenlediği faturaların gerçek bir emtia alım satımına ilişkin olmadığı sonucuna varıldığından bu matrah farkının da isabetli bulunduğu, ikmalen ve re'sen yapılan tarhiyatlarda fon payı alınmayacağı, mahsup imkanı kalmayan geçici vergi için ceza kesilemeyeceği” gerekçesiyle kurumlar vergisi ve kaçakçılık cezasına yönelik davanın reddine, fon payı ve kaçakçılık cezasıyla geçici vergi üzerinden kesilen kaçakçılık cezasının kaldırılmasına karar vermiş ve karar davacı şirket tarafından temyiz edilmiştir. Danıştay 4. Dairesince “Davacı şirketin, şüpheli alacaklarla ilgili olarak ileri sürdüğü iddialar, mahkeme kararının dayandığı gerekçeler karşısında yerinde ve mahkeme kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmamıştır. ...dan alınan faturalarla ilgili matrah farkına gelince; davacı şirket 1993 tarihinde iki adet fatura ile ... adlı mükelleften kazak ve yün ipliği satın almıştır. Anılan kişiyle ilgili yapılan araştırmalar ve düzenlenen raporlar sonucu; işyerinin kapalı olduğu, işyerine hiç emtia giriş çıkışının bulunmadığı, gelir vergisi beyannamesinde düşük matrah gösterdiği, katma değer vergisi beyannamelerinde hasılatın yüksek olmasına karşın ödenecek katma değer vergisinin çıkmadığı, defter ve belgelerin incelemeye ibraz edilmediği, ikametgâh adresinde tanınmadığı, kırtasiye işiyle ilgili sahte fatura düzenlediği, kaçakçılığa iştirakten dolayı hakkında rapor hazırlandığı hususları tespit edilmiş, bu tespitler dikkate alınarak davacı şirkete düzenlenen faturaların gerçek bir emtia alımına dayanmadığı kabul edilmiştir.

İnceleme sırasında, davacı şirketin defter ve belgeleri incelenerek emtia giriş ve çıkışı tespit edilmek suretiyle söz konusu faturalar olmaksızın işletmenin emtia dengesinin bulunup bulunmadığı araştırılmamıştır. Ayrıca davacı şirketin faaliyet gösterdiği konfeksiyon sektöründeki karlılık oranı belirlenerek faturanın sadece maliyeti yükseltmek için mi yoksa belgesiz mal alımlarının kayıtlarda gösterilmesi amacıyla mı sağlanmış olduğu saptanmamıştır. Bu tespitler yapılmaksızın faturaları düzenleyen mükelleflerle ilgili olarak yapılan bir takım araştırmalara dayanılarak faturaların gerçek bir emtia alımına dayanmadan düzenlenen gerçeğe uygun olmayan belge niteliği taşıdığı sonucuna varılamaz. Eksik incelemeye dayanılarak bulunan matrah farkının kaldırılması istemini reddeden mahkeme kararında isabet görülmemiştir.” gerekçesiyle Vergi Mahkemesinin kararının sahte faturayla ilgili hüküm fıkrasının bozulmasına, diğer temyiz iddialarının reddine karar vermiştir.